

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 92–93

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 325–326

Artykuł 32

[32] De viro, qui alterum vulnerat, [k. 92v] et si ad iudicium in facto manifesto deductus fuerit.

·XXXII· Si aliquis detinet hunc, qui ipsum vulneravit in facto recenti et ipsum cum clamore ad iudicium deducit, qui sic queruletur cum prolocutore: “Domine iudex, ego cum querela propono super istum virum, quod ipse venit intra municipia vel in strata regia, et in me pacem violavit, et me spoliavit in meo corpore et in bonis meis, et me vulneravit, dum pacem in me confregit. Tunc vidi ego ipsum in persona propria et proclamavi eum cum clamore, et ipsum captivum hoc ad iudicium deduxi, et volo eum vincere per eos, qui clamorem meum audie[re]runt, et cum meo testimonio vero, ut ius michi diffinierit. Et in sententia requiro, quomodo hoc probare debeam, ita ut michi proficiat in iure meo.” Extunc satisfacionem adversarius rectam petat pro hac querimonia, et dicat se de facto innocentem. Ille, qui ipsum captivum in manifesto facto detinuit, facilius eum vincere potest cum testimonio, quam ipse captivus cum testimonio evadere possit. Si, ut iuris est, probaverit testimonio, illi solvet collum, si est homicidium, vel ad manum, si vulnus est monomochale, cum ad iudicium ipsum cum manifesto facto perduxerit. Pro^a teste potest [k. 93] quivis vir alteri astare, qui in suo iure non possit argui, excepto patre et fratre, et filio et mercenario.

^aP zdobione motywem roślinnym

[hasła: zranienie, skarga, gorący uczynek, pełnomocnik, droga królewska, sąd, gwar, zabezpieczenie, niewinność, zabójstwo, kara śmierci, kara ucięcia ręki, rana godna pojedynku, świadek, ojciec, syn, brat, najemnik]